

2) EY 141 artiklaa ja direktiiviä 75/117 on tulkittava siten, ettei sukupuoleen perustuvaa syrjintää ole

— sairauslomajärjestelmän sääntö, jonka mukaan sellaisen naispuolisen työntekijän, joka on poissa työstä ennen äitiysloman alkamista hänen raskaudentilaansa liittyvän sairauden vuoksi samoin kuin sellaisen miespuolisen työntekijän, joka on poissa työstä minkä tahansa muun sairauden vuoksi, palkkaa vähennetään silloin kun poissaolo ylittää tietyn keston, sillä edellytyksellä, että yhtäältä naispuolista työntekijää kohdellaan samalla tavalla kuin sairauden vuoksi poissa olevaa miespuolista työntekijää ja että toisaalta maksettujen etuuksien määrä ei ole niin vähäinen, että raskaana olevien työntekijöiden suojaamista koskeva tavoite vaarantuisi

— sairauslomajärjestelmän sääntö, jonka mukaan sairaudesta johtuvat poissaolot lasketaan mukaan siihen palkallisten sairauslomapäivien yhteenlaskettuun enimmäismäärään, johon työntekijällä on oikeus tietyn ajanjakson aikana, riippumatta siitä, liittyykö sairaus raskaudentilaan vai ei, sillä edellytyksellä, ettei raskauteen liittyvästä sairaudesta johtuvien poissaolojen mukaan laskeminen johda siihen, että naispuolinen työntekijä saa äitiysloman päättymisen jälkeen sellaisen poissaolon aikana, johon kyseinen mukaan laskeminen kohdistuu, etuuksia, jotka ovat pienempiä kuin se vähimmäismäärä, johon kyseisellä työntekijällä oli oikeus hänen raskautensa aikana ilmennneen sairauden aikana.

(¹) EUVL C 158, 5.7.2003.

bosch (Alankomaat) on esittänyt 4.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.12.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa J. E. J. Blanckaert vastaan Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava neljännen jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Colneric, K. Schieman, E. Juhász ja M. Ilešić, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.9.2005 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

EY 56 ja EY 58 artiklaa on tulkittava siten, että niiden vastainen ei ole jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka nojalla ulkomailla asuva verovelvollinen, joka saa kyseisestä jäsenvaltiosta tuloja ainoastaan säästöistä ja sijoituksista ja joka ei kuulu kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, ei voi vaatia sosiaalivakuutuksiin perustuvia veronalennuksia, vaikka maassa asuvaan verovelvolliseen, joka kuuluu kyseisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, sovelletaan kyseisiä alennuksia laskettaessa hänen veronalaista tuloaan siitä huolimatta, että hän saa ainoastaan edellä mainitunlaisia tuloja eikä maksa sosiaaliturvamaksuja.

(¹) EUVL C 47, 21.2.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

8 päivänä syyskuuta 2005,

asiassa C-512/03 (Gerechtshof te 's Hertogenboschin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): J. E. J. Blanckaert vastaan Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (¹)

(Välitön verotus — Säästöistä ja sijoituksista saatavasta tulosta kannettava vero — Verosopimus — Veronalennus, jota sovelletaan ainoastaan kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluviin henkilöihin)

(2005/C 281/06)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C 512/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Gerechtshof te 's Hertogen-

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2005,

asiassa C-140/04 (hof van beroep te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): United Antwerp Maritime Agencies NV vastaan Belgian valtio, ja Seaport Terminals NV vastaan Belgian valtio ja United Antwerp Maritime Agencies NV (¹)

(Tulliliitto — Tullivelan syntyminen maahantuonnissa — Väliaikaisesti varastoidut tavarat — Tavaroiden siirtäminen pois tullivalvonnasta — Velallinen)

(2005/C 281/07)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C-140/04, jossa on kyse EY 234 artiklan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 11.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.3.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa United Antwerp Maritime Agencies NV vastaan Belgian valtio, ja Seaport Terminals NV vastaan

Belgian valtio ja United Antwerp Maritime Agencies NV, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), E. Juhász ja M. Ilešić, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. M. Ferreira, on antanut 15.9.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 203 artiklan 3 kohdan neljättä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että käsitteellä ”henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavarain väliaikaisesta varastoinnista”, tarkoitetaan henkilöä, joka pitää tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen siirtääkseen tai varastoidakseen ne.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

8 päivänä syyskuuta 2005,

asiassa C-303/04 (Tribunale di Vogheran esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Lidl Italia Srl vastaan Comune di Stradella (¹)

(Tekniset standardit ja määräykset — Direktiivi 98/34/EY — Teknisen määräyksen käsite — Vanupuikot, jotka eivät ole biologisesti hajoavia)

(2005/C 281/08)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-303/04, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Tribunale di Voghera (Italia) on esittänyt 1.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.7.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa **Lidl Italia Srl** vastaan **Comune di Stradella**, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta, sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja J. Klučka, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.9.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, 1 artiklan 11 kohtaa

on tulkittava siten, että 23.3.2001 annetun ympäristölain nro 93 19 §:n kaltainen kansallinen säännös on, siltä osin kuin siinä kielletään vanupuikkojen kaupan pitäminen sillä perusteella, ettei niiden valmistusaine ole kansallisen standardin mukaisesti biologisesti hajoavaa, tekninen määräys.

2) Direktiivin 98/34, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että 23.3.2001 annetun lain nro 93 19 §:n kaltaisesta kansallisesta säännöksestä, joka on tekninen määräys, on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle ennen sen hyväksymistä.

3) Direktiivin 98/34, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta 23.3.2001 annetun lain nro 93/2001 19 §:n kaltaista kansallisen oikeuden säännöstä, joka on tekninen määräys, jos siitä ei ole ennen sen hyväksymistä ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle.

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

Hans-Peter Wilferin 28.7.2005 tekemä valitus (faksi 27.7.2005) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-315/03, Hans-Peter Wilfer vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.6.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hans-Peter Wilfer on 28.7.2005 (faksi 27.7.2005) valittanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-315/03, Hans-Peter Wilfer vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.6.2005 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on Rechtsanwalt A. Kockläuner, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 München, Saksa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-315/03 (¹) 8.6.2005 antaman valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdan kokonaan sekä kyseisen tuomion tuomiolauselman 2 ja 3 kohdan siten, että SMHV veloitetaan vastaamaan kaikista omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kantajan oikeudenkäyntikuluista